

Kód stanoviště: GER

Kontrolní otázka: Z jakého materiálu jsou schody vedoucí k výpusti?
železo → - 9, dřevo → - 18, beton → - 27, **schody zde nejsou** → - 36

Řešení: za 180 minut po obdržení SMS orgům s kódem stanoviště a heslem týmu

Československé haléřové mince

Československé haléřové mince v průběhu historie existovaly v hodnotách 1, 2, 3, 5, 10, 20, 25 a 50 haléřů.

Za první republiky dvouhaléřové mince byly zinkové, pětihaléře a desetihaléře mosazné (ze slitiny mědi a zinku), padesátihaléře (a koncem období i pětadvacetihaléře) ze slitiny mědi a niklu.

Všechny druhy haléřových mincí za Protektorátu Čechy a Morava (10, 20 a 50 haléřů) byly výhradně zinkové, graficky odvozené z dřívějších československých.

V roce 1947 byly vydány mosazné (měď 92 %, zinek 8 %) mince předválečného grafického vzoru po 20 a 50 haléřích, od roku 1951 obě v hliníkovém provedení.

Po měnové reformě roku 1953 platila na základě vyhlášky č. 45/1953 Sb. graficky jednotná sada mincí o hodnotě 1, 3, 5, 10 a 25 haléřů, všechny byly prosté hliníkové. Zpočátku byly jedinými mincemi, korunové hodnoty zastupovaly státovky. Od roku 1960 většina z těchto mincí začala být vydávána v pozmeněné podobě, s novým státním znakem ČSSR; roku 1963 přibyl hnědý tombakový (mosazný) padesátihaléř. Mince nesly uprostřed na líci číslici zasazenou mezi lipové snítky sepnuté stužkou uprostřed dole. Na konci lipových větvíček nahoře nad číslicí uprostřed byla pěticípá hvězda. Průměr mincí byl odstupňován po 2 milimetrech: 16 mm (1 h), 18 mm (3 h), 20 mm (5 h), 22 mm (10 h) a 24 mm (25 h). Mince 10 h a 25 h měly sílu 1,2 mm a měly vroubkované okraje, menší mince měly sílu 1 mm a hladké okraje. Dodatečně zavedený 50haléř měl průměr 21,5 mm, byl vroubkovaný, síla nebyla vyhláškou stanovena.

V 70. a 80. letech je postupně nahradila série mincí nového grafického provedení a menších rozměrů. Jejich autor František David je na mincích označen písmenem „D“. Uprostřed bylo označení hodnoty (masivnějším a ozdobnějším písmem než u starých verzí), pod ním písmeno „h“ a uprostřed nahoře pěticípá hvězda.

První z nich byl kolem roku 1972 tmavý mosazný (s malou příměsí niklu) dvacetihaléř, kterým byl nahrazen později stahovaný 25haléř. Později přibýly 10 a 5haléř v hliníkové barvě (obě mince s malou příměsí hořčíku) a nakonec padesátihaléř světlého zabarvení z mědi a niklu. Jednohaléře platily stále ve starém provedení, ale zmizely z oběhu.

Na základě vyhlášky č. 60/1991 Sb. byly všechny dosud platné mince (včetně jednohaléře) po zbytek trvání federace vydávány v obdobném provedení, ale se znakem ČSFR. Změny navrhl Miroslav Ronai, na mincích byl označen písmenem „R“.

Text byl o haléřových (halířových) mincích a tam, kde se v textu vyskytovalo slovo „haléř“ nebo základ slova byl tvořen slovem „haléř“, byla vyznačena kurzívou písmena š,t,o,l,a. Řešením je Halířská štola.